

РЕШЕНИЕ

№ 4511

гр. София, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110108264 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

13.03.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на
тринадесети декември две хиляди двадесет и трета година, в следния
състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разглежда докладваното от съдия Красимир Сотиров
гр.д. №8264 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.422 от ГПК вр. чл.79, ал. 1, пр.І от ЗЗД, по чл.205 от

ЗЗД и по чл. 92, ал.1 от ЗЗД.

Образувано е по повод на постъпила в съда в закон срок искова молба от, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... №1, представлявано от А. Д. и М. М.- членове на УС, чрез адв. Л. Р. от САК, срещу, ЕИК:, със седалище и адрес на управление:, представлявано от А. Л.- Управител, във връзка с указания по реда на чл.415, ал.1, т.1 от ГПК, с която се претендира да се установи със сила на пресъдено нещо дължимостта на следните суми: сума от 3 213,27 лв., представляваща месечни такси и потребление за използване на услуги по Договор №.....г., за периода от 16.07.2021 г. до 15.01.2022г., сума от 183,30 лв., представляваща мораторна лихва, за периода от 19.09.2021 г. до 28.06.2022 г., сума от 1 033,78 лв., представляваща месечни вноски по Договор за закупуване на изплащане, за период от 06.01.2020 г. до 15.02.2022 г., сума от 45,32 лева, представляваща мораторна лихва, за периода от 19.09.2021г. до 28.06.2022г., сума от 6 009,03 лева, представляваща неустойка за неизпълнение на задължения по горния договор и за невърнато оборудване, сумата 227 лв., представляваща мораторна лихва върху неустойката, за периода от 22.09.2021 г. до 28.06.2022 г., като за процесните суми е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №34946/2022г. на СРС, 165 състав. Ищцовото дружество се позовава на сключен договор за мобилни услуги за посочени телефонни номера, въз основата на който ответникът е ползвал далекосъобщителни услуги в процесния период, които не е заплатил. Твърди, че между страните е сключен и договор за лизинг, по който ответникът не е заплатил лизингови вноски, поради което същият е прекратен и е възникнало задължение за заплащане на неустойка. Претендират се разноски.

В законен срок по делото е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковите претенции като неоснователни. Оспорва да са ползвани описаните в исковата молба услуги. Оспорва да са получени фактури за процесните вземания. Сочи се, че ищцовото дружество не е уведомило ответника за едностранното прекратяване на договора. Оспорва да е налице основание за начисляване на неустойки. Поддържа, че неустойката е нищожна, тъй като излиза извън присъщите ѝ функции. Твърди, че клаузите за неустойка са нищожни, тъй като са неравноправни. Моли за отхвърляне на иска и претендира присъждане на разноски за адв. възнаграждение.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените искове за частично основателни, поради следните съображения:

Приложен към исковата молба е препис на Договор за продажба на изплащане №.....г., за мобилно устройство, за сумата от 2 612,49 лв., платима на 24 месечни вноски и приемо- предавателен протокол за закупено крайно устройство.

Представени са от ищеца 8 бр. фактури, /стр.23 и сл./.

По делото е прието заключение по съдебно- компютърна експертиза, съгласно което след проверка в софтуерната система на мобилния оператор е установено, че съществува заведена на името на ответника и прекратена на 11.02.2022г. партида с ID №....., клиент №...., по договор №М.....г., с дата на създаване: 03.01.2020г. Към договора е имало зачислени 13 бр. активни до 08.10.2021г. тел. номера, които са изброени от вещото лице в таблица №1, фиксирана интернет услуга и безплатна услуга А1 BizCloud. По договор №....., към тел. номер има зачислен бизнес пакет Netbox50, Mklas 2 XL-2г, изграден чрез устройство, на адрес: с..... №2. Услугите са прекратени поради просрочени плащания, считано от 08.10.2021г.- частични спрени изходящи обаждания до 11.02.2022г.- прекратяване на услугата, чрез автоматична деактивация след 124 ден на забава. Автоматично са изчислени и генерирани неустойки след деактивацията, чрез софтуер на трето лице-, като служителите на мобилния оператор нямат достъп до рейтинг и билинг системите на, като се контролира коректността на въвежданите данни.

Съгласно прието заключение по съдебно- счетоводна експертиза, процесните 7 бр.

фактури са отразени в електронно-информационната система на мобилния оператор. Ответното дружество не оказва съдействие на вещото лице за изготвяне на заключението, като чрез справка от НАП се установява, че в дневниците на покупки по ЗДДС, за периода: 01.09.2021г.- 31.03.2023г., са открити записи на 2 бр. фактури- №.....г., на стойност от 574,36 лв. и на №.....г., на стойност от 663,38 лв., за отчетен период м.10.2021г., като за останалите отчетни периоди от м.11.2022г. до м.03.2023г. не се установяват записи в дневниците на покупки на ответното дружество. Описани са включените месечни такси за екстри за тел. номера: и, като фактури №.....г. и №.....г. са отразени в дневниците на покупки на ответното дружество. Посочени са размерите на задължения на ответника-сума от 3 213,27 лв.- такса потребление, сума от 1 033,78 лв.- мобилно устройство на изплащане, представляваща сбор на 11 вноски, с начислена мораторна лихва от 228,62 лв., сума от 6 009,03 лв.- неустойки, по 8 бр. сметки, от която сума от 140 лв. е начислена за невърнато оборудване, а остатъкът- за предсрочно прекратяване на правоотношението, с изключение на сума от 2 лв.- обезщетение за обработка на данни, с начислена общо мораторна лихва от 227,04 лв.

Правните изводи на съда са следните:

С доклада по делото е указано на ищеца, че следва да докаже, че е изпълнил надлежно задълженията си по облигационните правоотношения по предоставяне на мобилни услуги, като е предоставил на ответника съответните мобилни електросъобщителни услуги. Видно от ангажираните доказателства ищецът е фактурирал задължения към ответника за доставени мобилни услуги по сключен договор. От ангажираните по делото експертни изследвания се установява, че ищецът е предоставил съотв. мобилни услуги на ответника, за които се търси изпълнение. Предметът на сключен договор за мобилни услуги е предоставянето на абоната на електронни съобщителни услуги чрез една/ няколко електронни съобщителни мрежи, съгласно договорените условия. В случая се касае за използването на мобилни услуги по 13 активни тел. номера, изброени от вещите лица. Видно от заключението по ССч.Е, съгласно предоставена справка от НАП е, че ответното дружество е осчетоводило в дневниците си за покупки две от процесните фактури,/ стр.23 и стр.24/, като не предоставя достъп до счетоводството си. По аналогия от чл.161 от ГПК подобно поведение следва да се тълкува в ущърб на страната, възпрепятствала доказването. Отразяването на фактурата в счетоводните регистри на страните съставлява признание за възникване на задължението и на неговия размер. Видно от хронологията по съдебно-компютърната експертиза е, че на 3 пъти- на 04.08.2021г., на 01.09.2021г. и на 29.09.2021г., са активирани мобилните услуги преди спирането на изходящи/входящи обаждания и прекратяване на услугата на 11.02.2022г. С оглед на горното искът за заплащане на възнаграждения за предоставени мобилни услуги и за интернет трафик следва да бъде приет за изцяло доказан и основателен.

Съгласно чл.205 от ЗЗД, при продажба на изплащане на движими вещи продавачът може да запази собствеността на продадената вещ, докато получи последната вноска, като правото на собственост може да се прехвърли на купувача и преди заплащане на последната вноска. При лизинга собствеността не преминава върху лизингополучателя, докато трае срокът на лизинговия договор, като и при прекратяване на лизинговия договор според договореностите между страните може да не се стигне до прехвърлянето на правото на собственост. Прехвърлянето на правото на собственост при лизинговия договор не е задължителен елемент на последния. Лизингът е форма за предоставяне за временно ползване на вещи срещу задължение за заплащане на лизингова цена като лизингополучателят има възможността да придобие правото на собственост върху лизинговата вещ по време действието на договора или след изтичане на срока на лизинговия договор. Съгласно разпоредбата на чл.345, ал.1 от ТЗ, лизингополучателят има задълженията на наемател съгласно чл.232 и чл.233, ал.2 от ЗЗД, както и задължението да върне вещта след изтичане срока на договора. С доклада по делото, след изменението му в

о.с.з., е указано, че в тежест на ищеца е да докаже сключено продажбено правоотношение по реда на чл.205 от ЗЗД. С оглед ан представните писмени доказателства и двете приети експертизи може да се приеме, че доказване в тази насока е проведено успешно, поради което следва да се формира извод за основателност на исковете за заплащане на продажната цена на предоставено мобилно устройство

Претенциите за заплащане на неустойки следва да бъдат отхвърлени като недоказани. Съгласно условията на мобилния оператор, при прекратяване на договора по отношение на услугата абонатът се задължава да върне на мобилния оператор оборудването в пълна комплектност и изправност. Връщането се удостоверява с приемо- предавателен протокол. Изправността на оборудването се установява от оператора и се удостоверява в приемо- предавателен протокол. Ако при прекратяване на договора за услугата което и да е оборудване, предоставено за ползване от оператора на абоната не бъде върнато, операторът има правото да получи от абоната обезщетение в размер на стойността на оборудването, съгласно действащ ценоразпис на оператора. В случая не се доказва по размер договорна неустойка за невърнато оборудване. Приложен към исковата молба е приемо- предавателен протокол №.....г, /стр.10/, за устройство ..., IMEI Видно от заключението по ССч.Е, приложение, таблица №7, е че е начислена неустойка за невърнато оборудване- устройство Databox device, сериен Приложен към исковата молба е приемо- предавателен протокол от 12.06.2020г. за мобилен апарат От приетите по делото заключения не се установява претенция за това оборудване. Не се установява разликата между цената на съответното устройство/ услуги към момента на прекратяване на сключените договори и цената, на която са предоставени от оператора, съгласно приложима ценова листа. С оглед на горното следва да се приеме, че са налице недоказани по размер неустоечни клаузи, поради което не следва да бъдат уважавани предявените искове за заплащане на договорни неустойки. С оглед на използваната от ищеца система за рейтинг и билинг следва да се установява стандартната цената на стоката /съотв. предоставено мобилно устройство/ и преференциалната цена, на която е предоставено на потребителя на мобилна услуга. Не са налице представени писмени доказателства, от които да се установяват съотв. цени по сключените правоотношения с ответника, поради което не може да се приложи разпоредбата на чл.162 от ГПК. С оглед на това исковата претенция за присъждане на неустойки подлежи на отхвърляне като недоказан по основание и по размер.

По отношение на неустойките по правоотношението по доставка на електронни съобщителни услуги, начислени поради предсрочното им прекратяване по вина на абоната следва да се посочи, че не се доказва по основание и по размер. Ищецът претендира същите на осн. чл.54.12 от ОУ и при прекратяване на договора по желание на абоната или по негова вина, се дължи неустойка за неизпълнение и за неспазен срок на действие по всяка отделна мобилна услуга/ пакет от услуги. Неустойката е във фиксиран размер или като сбор от стандартни месечни абонаментни такси за мобилните планове без отстъпки за съотв. SIM карти, считано от датата на прекратяване на правоотношението до изтичането на крайния срок за всеки мобилен номер. Налице е съд. практика, че подобни неустойки, уговорени с потребители водят до неравнопоставеност в правоотношенията. Според легалната дефиниция на параграф 13, т.1 от ДР на Закона за защита на потребителите, /ЗЗП/, „потребител“ всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, или което като страна по договор по този закон действа извън рамките на своята търговска или професионална дейност. В случая не може да се приеме, че ответникът се явява потребител по смисъла на ЗЗП и спрямо него не се явяват правилата за засилена защита на потребителите в отношенията им с търговци. Извод за неоснователност на иска за неустойки се формира от недоказаността му. В случая са налице 13 бр. мобилни тел. номера, като не се установяват конкретните договорености, при които са предоставени, за да се изчисли размерът на дължимите се неустойки. Използването на рейтинг и билинг, чрез

специален софтуер, не освобождава ищецът от задължението за пълно и главно доказване на претенциите, предявени съдебно. Такова доказване настоящият съдебен състав намира, че не е извършено по отношение на исковете за неустойка за неспазен срок на договора по вина на абоната.

С оглед акцесорния характер на мораторната лихва следва да се отхвърли претенцията съответно на изхода по главния иск.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Отговорността за разноси в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноси, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. Ищецът е извършил разноси за двете съдебни производства, както следва: адвокатски хонорар от 597 лв. за заповедното производство, заплатена държавна такса от общо 468,89 лв. за двете производства и заплатени депозити за експертизи от общо 500 лв. Адв. хонорар за исковото производство не се търси. С оглед изхода на спора в полза на ищеца следва да се присъдят съдебно- деловодни разноси за исковото и за заповедното производство в размер общо на 654,28 лв. Ответникът е извършил разноси за исковото съдебно производство за адвокатски хонорар от 1 600 лв., съгласно представен договор за правна защита и съдействие, /стр.157/. С оглед изхода на спора в тежест на ищеца следва да се присъдят деловодни разноси от 931,47 лв.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника, ЕИК:, със седалище и адрес на управление:, представлявано от А. Л.- Управител, че в полза на ищеца, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... №1, представлявано от А. Д. и М. М.- членове на УС, съществува вземане за сумата от общо 3 213,27 /три хиляди двеста и тринадесет лева и двадесет и седем стотинки/ лв., представляваща незаплатена цена на потребени мобилни услуги по Договор за мобилни услуги №М.....г., за периода от 16.07.2021г. до 15.01.2022г., сума от 183,30 /сто осемдесет и три лева и тридесет стотинки/ лв., представляваща мораторна лихва, за периода от 19.09.2021г. до 28.06.2022г., сума от 1 033,78 /хиляда тридесет и три лева и седемдесет и осем стотинки/ лв., представляваща остатъчна цена по Договор за закупуване на изплащане, на мобилно устройство:, за периода от 06.01.2020г. до 15.02.2022г. и сума от 45,32 /четиридесет и пет лева и тридесет и две стотинки/ лв., представляваща мораторна лихва, за периода от 19.09.2021г. до 28.06.2022г., ведно със законната лихва от 29.06.2022г. до окончателното изплащане на задължението, за които сума е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №34946/2022г. по описа на СРС, 165 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявения от, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... №1, представлявано от А. Д. и М. М.- членове на УС, срещу, ЕИК:, със седалище и адрес на управление:, представлявано от А. Л.- Управител, установителни искове за следните суми: сума от общо 6 009,03 /шест хиляди и девет лева и три стотинки/ лв., представляваща неустойка за неизпълнение на договорни задължения и за невърнато оборудване и сума от 227 /двеста двадесет и седем/ лв., представляваща мораторна лихва върху неустойка, за периода от 22.09.2021г. до 28.06.2022г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №34946/2022г. по описа на СРС, 165 състав, като неоснователни.

ОСЪЖДА, ЕИК:, със седалище и адрес на управление:, представлявано от А. Л.- Управител, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, да заплати на, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... №1, представлявано от А. Д. и М. М.- членове на УС, сума в размер общо на 654,28 /шестстотин петдесет и четири лева и двадесет и осем

стотинки/ лв., представляващи сторени съдебни разноси в исковото и в заповедното производство.

ОСЪЖДА, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр..... №1, представлявано от А. Д. и М. М.- членове на УС, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на, ЕИК:, със седалище и адрес на управление:, представлявано от А. Л.- Управител, сума в размер общо на 931,47 /деветстотин тридесет и един лева и четиридесет и седем стотинки/ лв., представляващи сторени деловодни разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____